Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26856
Copyright: Admont, Benediktinerstift

abrenũ/ cessam̃ delinq̃re peccare ꝗponũ.
Et ideo hec dies celebrit̃ pcurat̃/ qua
uera ē & summa festiuitas mortui
ē uicus solu uuere iustice. Nam et
natalis dicit̃ quo delictoꝝ carcere
liberati. libertate renasenũ saluato
ris. ℟. Posui adiutorium sup potentem
& exaltaui electum de plebe mea manus
enim mea auxiliabit̃ ei. ℣. Inueni dauid
seruum meum oleo scō meo unxi eum.
Oan. ℟. Iste est qui ante dn̄m magnas iu
stitias opatus est et omnis ēia doctrina
ei repleta ē ipse intercedat ꝓpeccatis omni
um populoꝝ. ℣. Iste est qui contempsit mu
tam mundi et puenit ad celestia regna. Ipse
Natale/ q̃ sicut dixi confessoris isti
celebramus. In cui laudib̃ pmiũ illud
dicendiu ē/ qd̄ fuit iniuria sua innoc
ens. mansuet̃ ut misceret̃ uneo seue
ritas lenitati/ sic humilis ut in ip
sa humilitate maioris reuerentie
auctoritate pcelleret. ℟. Amauit
eum domnũ et ornauit eum stolam glo
rie induit eum et ad portas paradisi coro
nauit eum. ℣. Induit eum dn̄s loricam fi
dei et armauit eum. ℣ ad p. Fuit
q̃ scs iste innocens et astutus/ imple
uit q: dictum dn̄i qui ait estote as
tuti ut serpentes/ & innocentes sicut
columbe. fuit enim innocens in sce
ecle administratione/ astut̃ in ca
tholice fidei pfessione. ℟. Iustum de
duxit dn̄s p uias rectas et ostendit illi reg
num dei et dedit illi scientiam sanctoꝝ. hones
tauit illum in laboribꝰ & compleuit labores
illius. ℣. Immortalis ē enim memoria illi quia
& apud dn̄m nota ē & apud homines. ℣ compl.
Breuis Amauit eum dn̄s & ornauit eum. ℣. Stolam
glorie induit eum. Ad Cant. x. Beatus ille
seruus cum uenerit dominũ ei & pulsauerit
ianuam & inuenerit eum uigilantem.
S. Matthm. In illo t/ Dixit ihs. i.
discipulis s. parabolam hanc.
Homo quida pegre pficiscens
uocauit seruos suos/ & tradidit
illis bona sua. ℣ ℟. Omes. B. GG. pp.
Lectio sci euangelii fis k̄m
sollicite considerare nos admonet
ne nos qui plus ceteris in hoc mundo
accepisse aliquid certum̃ ab auctore
mundi grauiũ inde iudicem̃. Cum enim
augentur dona/ rationes etiam eres
cunt donoꝝ. ℟. Iste homo ab adolescentia sua
partum meruit infirmos curare dedit illi
dominũ claritatem magnam cecos illumina
re et demones effugare. ℣. Ecce homo si
ne querela uersus di cultor abstinens se
ab omni opere malo & pmanens innoc
entia sua. Dedit illi. ℟. Iste homo pfecit
omnia que locutus est ei ds & dixit ad eũ
ingredere in requiem meam quia te iu
di iustum coram me ex omnib̃ gentib̃s.
℣. Iustum deduxit dn̄s p uias rectas & osten
dit illi regnum di dicens. Ingredere.
Tanto ē humilior/ atq: ad seruien
dii promptior/ quisq: debet ēe ex mu